

Pelle Voigt (SF):

De sidste bemærkninger er jeg ikke uenig med hr. Hans Hækkerup i. Det er jo ganske indlysende rigtigt, ligesom det er indlysende rigtigt, at hvis man undlader at bruge en milliard, har man sparet den. Jeg synes, det er dér, det måske kniber med Socialdemokratiets forståelse.

Og må jeg så sige til hr. Arne Melchior, at nu har hr. Arne Melchior gjort et forsøg på at gennemlæse vores kommissionsberetning, og det kan man naturligvis ikke på den korte tid. Jeg synes, at når referatet af denne debat kommer, skulle hr. Arne Melchior læse, hvad han stod heroppe og beskyldte mig for at have sagt og ment, og bagefter se, hvad jeg faktisk sagde. Så skal han se, hvilke punkter jeg henviste til i Forsvarskommissionens beretning, og endelig skal han læse det, han netop selv stod heroppe på talerstolen og sagde. Så tror jeg, at hr. Arne Melchior vil få anledning til dyb eftertanke med hensyn til, hvordan man fører den slags debatter i fremtiden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 15:

Forslag til folketingsbeslutning om flytningen af Forsvarets Sergentskole fra Sønderborg til Odense.

Af Pelle Voigt (SF) m.fl.
(Fremsat 5/11 91).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Forsvarsministeren (Enggaard):**

Det beslutningsforslag, vi har til behandling i dag, lægger op til en ændring af beslutningen om at flytte Forsvarets Sergentskole fra Sønderborg til Odense og dermed også til en ændring af forsvarsforliget fra marts 1989.

Man bør i den forbindelse erindre sig, at et af hovedmålene med forliget var at rationalisere og effektivisere forswarets struktur, herunder i særlig grad støttestrukturen.

Jeg tror, jeg taler på alle forligspartiernes vegne, når jeg siger, at vi dybt beklager, at forsvaret skal forlade Sønderborg. For at forstå, hvorfor partierne traf denne tunge beslutning, er det derfor nødvendigt at se sagen i en større sammenhæng.

I 1989 indgik forsvarsforligspartierne aftalen om forswarets ordning for perioden 1989-91. Med det sigte at foretage nødvendige og påkrævede tilpasninger af forsvaret blev der heri bl.a. fastlagt omfattende rationaliseringer og ændringer af forswarets struktur. Jeg kan her eksempelvis nævne søværnets udflytning fra Holmen og hærens garnisonering. Tråden blev fulgt op af Forsvarskommissionen i dens beretning fra januar 1990, og der er efterfølgende med udgangspunkt i kommissionens anbefalinger planlagt og gennemført omfattende omlægninger også af forswarets øverste ledelse og forswarets bygge- og anlægsvirksomhed. Yderligere tilpasninger specielt inden for hjemmevernet og i flyvevåbnet er på trapperne, og endelig skal der også træffes beslutning om den endelige placering af Hærens Operative Kommando.

Et af de væsentligste elementer i forsvarsforliget er hærens nye kaserneplan. Forsvarsforligspartierne aftalte en række konkrete forslag til ændring af hærens garnisonering med det formål at tilpasse hærens struktur til antallet af enheder. Antallet af enheder i hæren er som bekendt blevet reduceret gennem en årrække, og forsvaret stod med en række kaserner, som hverken blev udnyttet hensigtsmæssigt eller i tilstrækkeligt omfang.

For at opnå en mere rationel anvendelse af hærens faciliteter blev der indgået et politisk forlig, som på dette område skal medføre en årlig driftsbesparelse på ca. 50 mio. kr. En så stor rationalisering må betragtes som en helhed, og heri indgår sammenlægning af regimenter og nedlæggelse af kaserner. Planen